

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Det var en meget underholdende henvisning, fru Charlotte Dyremose lavede til Sovjetunionen. Det synes jeg hun skal have al mulig tak for. Det har ikke så meget med sagen at gøre eller for den sags skyld med planøkonomi.

Mit spørgsmål var ganske simpelt: Når man bruger penge på en ordning, som har til formål at løse nogle problemer på boligmarkedet, var det så ikke bedre at bruge de penge på en ordning, som rent faktisk skaffede flere boliger?

Fru Charlotte Dyremose må da give mig ret i, at sådan som tingene er nu, uanset at regeringen, som jeg har rost den for, har lyttet til SF og har opført flere ungdomsboliger, er der en ret stor overefterspørgsel ikke mindst efter ejerlejligheder i de store byer. Så det her problem, nemlig at de frie markeds kræfter løser det helt af sig selv, som fru Charlotte Dyremose forestiller sig, er måske ikke blevet løst helt endnu.

Kunne det ikke tænkes, at man skulle gøre nogle overvejelser om, hvad man gjorde, indtil den dag kommer, hvor tusindårsriget og de frie markeds kræfter løser fru Charlotte Dyremoses boligproblemer?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Det var såmænd hr. Morten Homann selv, der henledte mine tanker på Sovjetunionen, fordi hr. Morten Homanns spørgsmål gav mig anledning til at tænke på planøkonomi, for det var det, hr. Morten Homann talte om, altså det her system, hvor man siger, der er et bestemt antal boliger, og så skal vi bare fordele goderne. Sådan fungerer det jo ikke.

Det fungerer sådan, at der til stadighed bliver bygget nye boliger, både lejeboliger og ejerboliger, og det er også sådan, at jo mere attraktivt det er at sælge en bolig, jo flere boliger bliver der bygget, selvfølgelig i det omfang der er mulighed for det. Og det er så der, vi kommer ind politisk for at sikre, at der er mulighed for at bygge de her boliger.

Så i en markedsøkonomi vil efterspørgsel altid betyde, at der kommer et større udbud. Det var det, hr. Morten Homann nægtede, og det var derfor, mine tanker blev henledt på planøkonomi, for det var i den gamle planøkonomi i Sovjetunionen i 1980'erne, at man ikke troede på det. Alle andre er siden kommet videre og kom-

met til den erkendelse, som jeg også fremførte her.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Næste ordfører bliver hr. Poul Erik Christensen.

Poul Erik Christensen (RV):

SF synliggør med dette beslutningsforslag nogle af problemerne med de økonomisk gunstige forhold ved forældrekrævsordningen.

Selv om Det Radikale Venstre ikke er tilhænger af beskatning af de skattefrie gevinster ved boligsalg, står det dog for mig at se i en skærende kontrast til de beskatninger, der er for arbejdsindkomster i dette land.

Forældrekrævsordningen har fået et omfang, som måske ikke kunne forudses ved ordningens indførelse. Forældrekrævsordningen har medvirket til prisudviklingen især på de små lejligheder og specielt i byer med universiteter og højere læreanstalter, og det har nu fået et omfang, hvor blikket korrekt kastes på ordningen.

Ordningen har ikke skaffet flere boliger til de unge og de studerende, men har givet økonomisk velfungerende familier mulighed for at give deres børn en bolig ejet af familien og til en rimelig husleje med boligsikring. Disse boliger sælges eventuelt ved studieophør oftest med en stor fortjeneste i lighed med anden skattefri indtægt ved boligsalg eller med beskatning af fortjenesten i henhold til virksomhedsordningen.

Derudover kan vælges den mulighed at sælge lejligheden til den unge 15 pct. under vurderingsprisen, en pris, der ofte er langt under den reelle handelspris.

SF's beslutningsforslag synliggør problemet, men den valgte løsningsmodel er set fra radikal side ikke den rigtige. Det er ikke min opfattelse, at den vil sikre mod omgæelser, og den giver mig ikke sikkerhed for, at der ikke skabes problemer i andre tilfælde, hvor 15-procents-reglen anvendes.

Kl. 17.05

Det Radikale Venstre kan derfor ikke medvirke til vedtagelsen, men vi vil ikke afvise, at der kunne findes andre løsninger end den, der er skitseret i B 95.

Findes der en model, der retter op på nogle af problemerne ved forældrekrævsordningen, uden at der skabes utilsigtede problemer andre steder i skattepolitikken, kan der forventes et initiativ med fremsættelse af et beslutningsforslag.